

[Første næstformand]

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og andre familieydelse og om ændring af lov om inddrivelse af underholdsbidrag. (Socialindkomst og betingelserne for forskudsvis udbetaling af børnebidrag m. v.).

(Lovforslag nr. L 93. Fremsat 27/11 80. Første behandling 2/12 80. Betænkning 22/1 81. Anden behandling 27/1 81).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 82 stemmer mod 70.

Første næstformand (Enggaard):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til lov om mildnelser af kapitalvindingskatten.

[Af Glistrup (FP) og Ove Jensen (FP):
(Lovforslag nr. L 114. Fremsat 14/1 81).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Hvis jeg har forstået det rigtigt, så fremsætter fremskridtspartiet dette forslag i håb om at få flere partier med, end man har kunnet få ved tidligere forslag, man har rejst om særlig indkomstskat. Det skal jeg ikke blande mig i. Men jeg kan sige med det samme, at

man kan ikke regne med min tilslutning til det forslag, der er fremsat.

Regeringen har jo gennemført eller foreslået en række revisioner af særlig indkomstskat, hvorved megen berettiget kritik er imødekommet. Der er derfor ingen rimelig grundelse for de meget omfattende lempelser, der her foreslås, og der er naturligvis slet ingen grund til at sætte den særlige indkomstskat uden at sætte noget andet i stedet.

Fremskridtspartiets lovforslag omfatter i alt 18 punkter, og jeg skal knytte nogle bemærkninger til disse punkter.

Efter punkt 1 vil man give adgang til tab ved afhændelse af fast ejendom i opgørelsen af den særlige indkomst. Det kan jeg slet ikke tilslutte mig. Lovforslagets tabsfradrag er jo så rundhåndet, at det også omfatter de tilfælde, hvor salgssummen er væsentlig større end anskaffelsessummen, men hvor der rent beregningsteknisk fremkommer et tab, fordi opgørelsen af særlig indkomstskat giver adgang til en række tillæg til anskaffelsessummen og fradrag i fortjenesten.

Punkterne 2-4 i lovforslaget går ud på at nedsætte den faktiske beskatning af faste ejendomsfortjenester fra de nuværende 75 pct. til 65 pct. Det kan jeg heller ikke tilslutte mig. Forslagsstillerne siger, de vil ophæve den skærpelse, der skete i 1975, men her skal der erindres om, at samtidig med skærpelsen i 1975 blev der også på forhøjelserne til anskaffelsessummen modsvarende gennemført en række lempelser. Nu vil fremskridtspartiet, at man oven i købet igennem punkterne 13 og 14 i forslaget gennemfører yderligere forhøjelse af tillæg til anskaffelsessummen, idet man går ind for, at tillæggene skal beregnes efter den såkaldte rentes-rente-metode, samtidig med at man altså vil have nedsat procenterne.

Lovforslagets punkt 5 går ud på at ophæve bestemmelsen om, at skattefritagelsen ved salg af ejerbolig ikke gælder, hvis grundværdien overstiger halvdelen af ejendomsværdien. Der kan jeg sige, at ligesom min forgænger er jeg villig til at se på det problem, når vi kender resultaterne af den 17. alm. vurdering.

Efter gældende lov gælder skattefritagelsen for særlig indkomstskat for ejerboliger ikke, hvis ejendommens samlede grundareal er over 1.400 m². Jeg tror, denne grænse må

[Ministeren for skatter og afgifter]

fastholdes. I lovforslagets punkt 6 vil man forhøje denne grænse så langt som til 20.000 m². Det må jeg afvise.

Forslagets punkter 7 og 8 går ud på at gennemføre visse lempelser af lovens § 2 B, der drejer sig om beskatningen af erstatnings- og forsikringssummer, der udbetales på grund af skade på fast ejendom. Her vil jeg gerne henholde mig til det lovforslag, jeg netop har fremsat i forbindelse med forskellige ændringer af skattelove, der i øvrigt har relation til aktieavancebeskatningsforslaget.

Lovforslagets punkt 9 går ud på at indrømme fradrag på 20 pct. i en række fortjenester, der beskattes som særlig indkomst, herunder goodwill. Jeg skal erindre om, at der netop på dette område er gennemført en række lempelser, og jeg skal ikke kunne tilslutte mig yderligere.

Efter punkt 10 skal der ved opgørelse af fortjeneste på aktier gives et årligt tillæg til anskaffelsessummen efter rentes-rente-metoden, og hvad aktiefortjenester angår, skal jeg henvise til det regeringsforslag, der er fremsat for få dage siden.

Lovforslagets punkt 12 ville, såfremt det blev gennemført, medføre, at vi lader alle de værdistigninger, der er sket før den 16. alm. vurdering, glide ud af den særlige indkomstbeskatning. Det må jeg bestemt vende mig imod forslag om.

Punkt 11 går ud på, at kurstab ved prioritering af ejendomme i besiddelsestiden er fradragsberettiget. Også det forslag må jeg afvise. Lånet kan jo være anvendt til formål, der intet har med den pågældende ejendom at gøre.

Med punkterne 13 og 14 – det har jeg allerede nævnt – foreslår man tillæggene til fast ejendom beregnet efter rentes-rente-metoden, og jeg har også allerede vendt mig imod det forslag.

I punkt 15 foreslår man gældende regler om skattefritagelse ved mageskifte afskaffet. Det mener jeg ikke er noget rimeligt forslag.

Så kommer vi til punkterne 16 og 17. De går ud på, at det nugældende bundfradrag på 6.000 kr. ved særlig indkomstskat skal forhøjes til 9.000 kr. Forslaget går endvidere ud på, at det også skal gælde for selskaber, hvor det i dag kun gælder for personer. Det kan jeg heller ikke gå ind for, og jeg skal minde om, at fradraget jo oprindeligt først og fremmest er fastsat af hensyn til erhvervelser,

der netop kun forekommer for personer, nemlig fratrædelsesgodtgørelser o.lign.

Stavad (S):

Det er jo ikke første gang, vi har loven om særlig indkomstskat til behandling her i tinget i denne samling, og derfor skal jeg om forslaget og vores principielle stilling til særlig indkomstskat henvise til det, jeg har sagt ved de tidligere behandlinger. Jeg kan henvise bl.a. til det, der er sagt, og som står i folketingets forhandlinger sp. 1862 og 1863.

Derudover vil jeg godt stille det spørgsmål, om lovforslaget i det hele taget rent teknisk er udformet rigtigt. Hvis vi tager og sammenholder § 1, nr. 12, med § 1, nr. 14, ser vi, at nr. 12 indsætter årstallet 1978 alle de steder, hvor det tidligere hed 1966, men går vi hen til nr. 14, kan vi se, at dér putter man igen årstallet 1966 ind, og det mener jeg må være en fejl i forslaget.

Jeg vil også godt gøre en bemærkning til § 1, nr. 6, hvor man ændrer arealet 1.400 m² til 20.000 m². I bemærkningerne begrundes man det med, at der skal skabes sammenhæng med § 4, stk. 4, i lovbekendtgørelse nr. 458 af 2. august 1973 vedrørende landbrugspligten på landbrugsejendomme, hvor der er fastsat en grænse på 20.000 m² eller 2 ha. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at denne lovbekendtgørelse ikke er gældende længere. Der er en ny lovbekendtgørelse, som hedder nr. 603 af 30. november 1978, og her findes bestemmelsen i § 4, stk. 5, og denne bekendtgørelse, som er gældende nu, opererer ikke med 20.000 m², men med 5.000 m², altså ½ ha som det generelle, samtidig med at der er en dispensationsmulighed for landbrugsministeren til at fratage landbrugspligten på en ejendom, hvis den er op til de 2 ha. Men det generelle i den lovbekendtgørelse, der er gældende i øjeblikket, er altså ½ ha og ikke, som det er anført i bemærkningerne, 20.000 m² eller 2 ha.

Så vil jeg godt til § 1, nr. 10, gøre den bemærkning, at man måske kan betragte dette forslag som et særpræget og absolut også uventet beskæftigelsesforslag fra fremskridts-partiet, et beskæftigelsesforslag, der vil indebære større offentlig administration og dermed flere ansatte i den offentlige sektor. Derudover vil det givet også give nogen beskæftigelse til private revisorer og advokater,

[Stavad]

idet man får nogle for almindelige mennesker meget udviklede udregningsmetoder for så vidt angår aktier og avancer, da der skal regnes med rentes-rente-metoden, og det vil sige, at såfremt man har haft en aktie i 15 år f.eks., skal man tilbage og have købsprisen, og dertil skal man så lave 15 udregninger for at komme frem til det beløb, man kan påføre selvangivelsen. Jeg mener ikke, at det er en form, som vi kan tilslutte os. Vi har tilsigtet med det forslag, som skatteministeren har fremsat, at gøre administrationen både i det offentlige og for den enkelte aktiebesidder så enkel og forståelig som overhovedet muligt, og det må jeg nok sige ikke er lykkedes for fremskridtspartiet her, tværtimod.

Derfor vil jeg mene, at det er et forslag, som under ingen omstændigheder heller kan få vores tilslutning. Vi er af den principielle opfattelse, at når vi vil lave ændringer i vores skattelovgivning, så skal vi i den udstrækning, det overhovedet er muligt, forsøge at gøre det, så det er forståeligt for befolkningen og også forståeligt og muligt at administrere for den enkelte mindre aktiebesidder, som der er tale om i dette tilfælde, og ikke gøre det udviklet, så almindelige mennesker skal hen og have revisorbistand eller advokatbistand for at kunne udfylde deres selvangivelse.

Det var kun nogle bemærkninger, som jeg håber at fremskridtspartiet også vil tage til efterretning.

Ivar Hansen (V):

Vi har for ikke længe siden her i folketinget drøftet problemerne vedrørende særlig indkomstskat, kapitalvindingsskatten, på grundlag af det forslag, som er fremsat af regeringen ved den tidligere skatteminister, og nu skal vi altså drøfte disse problemstillinger igen. Realistisk må vi jo nok erkende, at der ikke er de store muligheder for at komme videre med denne lovgivning for øjeblikket i henseende til at få skabt en yderligere forenkling og få indført yderligere forbedringer og dermed få elimineret en række af de skadelige virkninger, de gældende lovbestemmelser stadig væk ganske klart har på dette område, og det hænger selvfølgelig sammen med de økonomiske aftaler, regeringen har med sine forligspartier for øjeblikket. Det må jeg vel nok desværre sige, at det er

mit skøn, men derfor skal fremskridtspartiet naturligvis ikke have utak, fordi man her kommer med et forslag i en række punkter, som går ud på at mildne kapitalvindingsskattens skadelige virkninger.

Jeg skal ikke gå i detaljer med de enkelte punkter, den korte taletid taget i betragtning, og derfor vil jeg gøre opmærksom på, at vi jo fra venstres folketingsgruppe har fremsat et forslag til folketingsbeslutning om en dynamisk erhvervsskattepolitik, og at vi da netop som et af punkterne i dette forslag gør opmærksom på, at vi ønsker kapitalvindingsskatten ophævet. Det er jo i og for sig også et synspunkt, der betyder, at der ikke er særlig grund til at kommentere de enkelte punkter nærmere, men jeg vil dog gerne sige som hovedbetragtning, at langt hovedparten af de synspunkter, som er stillet op som enkelte punkter, kan vi fra venstres side støtte.

Et par af forslagene går jo ud på indførelse af rentes-rente-princippet i forhold til de årlige tillæg. Et andet forslag går ud på at indføre friholdelse for kapitalvindingsskat ved udbetaling af erstatningssummer. Disse to punkter har vi jo nylig debatteret; det stillede vi som ændringsforslag, da vi for mindre end en måned siden behandlede den samme sag, men da så vi jo netop, at regeringen havde sit flertal parat og på plads til at forhindre netop vedtagelsen af de to yderligere forbedringer af de gældende regler.

Jeg kan også nævne et andet punkt, nemlig goodwillbeskatningen, som man ønsker mildnet. Her vil jeg også gøre opmærksom på, at vi fra venstres side gerne vil gå med herindpå, men at vi også på dette punkt har sagt, at vi ønsker ganske enkelt goodwillbeskatningen ophævet. Jeg nævner det som et principielt synspunkt.

Skatteministeren var inde på, at man da ikke kunne ophæve kapitalvindingsskatten, og man kunne da i hvert fald slet ikke gøre det uden at sætte noget i stedet, og dér vil jeg gerne henvise til punkt 20 i vores beslutningsforslag nr. B 13 om en dynamisk erhvervsskattepolitik, hvor vi netop i kommentarerne til punktet om at ophæve kapitalvindingsskatten skriver – og jeg citerer herfra:

»Når den for erhvervslivet skadelige kapitalvindingsskat ophæves, parcelhusene fortsat er fritaget for kapitalvindingsskat og frigørelsesafgiften bevares ved ejendommens skift fra land- til byzone, så er der ikke længere no-

[Ivar Hansen]

gen reel begrundelse for kapitalvindingsskatten.«

Derfor kan jeg ikke acceptere skatteministerens synspunkt på dette område.

Jeg har selvfølgelig lagt mærke til, at forslagsstillerne i bemærkningerne har gjort nogle, skal vi sige polemiske betragtninger om venstres holdning til kapitalvindingsskatten sådan igennem årene og især omkring 1974-75. Nu har venstre altså stridt for at få kapitalvindingsskatten mildnet eller ophævet, længe før der var tænkt på fremskridtspartiet, og derfor vil jeg gerne sige, at jeg tror ikke, der er nogen større interesse for særlig at debattere spørgsmålet om venstres forlig med socialdemokraterne om kapitalvindingsskatten i 1975. Jeg vil gerne gentage, at når vi gik ind i den aftale dengang, var det, fordi det her i folketinget var umuligt at samle et flertal for bedre regler eller yderligere forbedringer end dem, der kunne blive tale om dengang.

Men som hovedregel eller som hovedbetragtning kan vi støtte de intentioner, der ligger i det forslag, fremskridtspartiet her har fremsat.

Hagen Hagensen (KF):

For det konservative folkeparti er stillingen helt klar. Vi ønsker i princippet lov om særlig indkomstskat afskaffet. Derfor må det naturligvis hilses med tilfredshed, at man som en station på vejen møder et forslag fra fremskridtspartiet om mildnelse af kapitalvindingsskatten. Det vil føre for vidt og er heller ikke ideen med en førstebehandling at gå igennem alle de punkter, som dette forslag har, men det vil være naturligt at pege på, at der er to områder, hvor det i særlig grad er nyttigt at få ændringer gennemført. Det drejer sig om fast ejendom, hvor den nuværende beskatning i meget høj grad hindrer det generationsskifte, som vi meget gerne ønsker der bliver bedre kår for. Og det gælder også spørgsmålet om goodwillbeskatningen for erhvervslivet, hvor akkurat de samme betragtninger om generationsskifte og ønskværdigheden deraf gør sig gældende.

På det sidste punkt vil vi i hvert fald gerne gå så vidt, som man overhovedet kan, og det vil sige, at vi gerne ser det helt ophævet allerede nu; det gælder jo i princippet også for

den beskatning, der finder sted af fast ejendom.

Jeg vil godt i forbifarten lige nævne, at enkelte punkter berører noget af det, som vi har stillet forslag om enten alene eller sammen med andre, og jeg understreger nødvendigheden af, at man får en klaring på spørgsmålet om at undgå beskatning af huse, der er beliggende på grunde, hvor grundværdien vil udgøre mere end halvdelen af ejendomsværdien. Jeg kan ikke være enig med ministeren i, at vi skal afvente 17. alm. vurdering – om den måtte komme nu – med henblik på at tage stilling til forholdet bagefter. Det er noget, man skal gøre nu. Det har også de mennesker, der ejer de ejendomme, et rimeligt krav på at få en klaring af.

For så vidt angår beskatning af aktier, har forslagsstillerne jo allerede i bemærkningerne sagt, at det er muligt, at der fra regeringens side allerede vil foreligge et lovforslag, der stiller tingene bedre, end det er foreslået af fremskridtspartiet, og jeg må da også sige, at det regeringsforslag, der foreligger nu, vel nok på en række punkter vil være bedre end fremskridtspartiets. Jeg skal ikke ind på debat om det i dag, men bare understrege, at vi finder, overensstemmende med det forslag til folketingsbeslutning, som vi har stillet, at man må ændre for så vidt angår beskatningen af aktier, der har været i ejerens besiddelse i mere end to år, og vi ønsker i princippet, at man følger den norske metode, således at man fuldstændig ophæver beskatningen, men at besiddelsestiden nedsættes til to år i modsætning til det lidt længere åremål, som regeringen har valgt. Yderligere vil jeg sige, at kan man ikke nå dertil, er den saldo-metode, som er foreslået af et sagkyndigt udvalg, som den nuværende skatteminister jo har været med i, også en metode, der kan komme på tale.

Jeg vil gerne understrege, at vi også i det omfang, der bliver særlig indkomstskat tilbage, meget gerne går ind på betragtningen om, at rentes-rente-princippet skal være gældende, og at forsikringssummer ligeledes i princippet må være undtaget fra særlig indkomst.

Alt i alt vil vi meget gerne gå ind på at drøfte de enkelte punkter. Om man netop på det ene eller det andet punkt har ramt nøjagtigt det, der er det rette, behøver vi ikke tage stilling til her i dag. Det vil vi kunne gøre under udvalgsarbejdet, men vi vil for vort

[Hagen Hagensen]

vedkommende gå positivt ind i arbejdet med henblik på at mildne og helst fjerne den særlige indkomstskat.

Lad mig slutte med at sige i tilslutning til, hvad ministeren sagde, at man kommer her uden at sætte noget andet i stedet: ja men skal man da altid sætte noget andet i stedet? Kunne der ikke være tale om, at man også overvejede fra regeringens side, om det var muligt at komme med skattelettelser på det ene eller det andet felt, uden at der skulle findes nye måder at beskatte befolkningen på? Det kunne jo også tænkes, at det offentlige gennem besparelser kunne klare sig med noget mindre. Lad os håbe, at det går i den retning.

Ove Jensen (FP):

Fremskridtspartiet har flere gange foreslået den samfundsskadelige kapitalvindingsskat totalt afskaffet, hvad der endnu ikke har været mulighed for at skaffe et flertal for. Når det endnu ikke har kunnet lade sig gøre at komme igennem med dette forslag, må årsagen være, at det flertal, som ikke vil være med til det, ikke er klar over, at kapitalvindingsskatten er direkte underskudsgivende for det offentlige.

Skatteministeren sagde jo nu, at vi ikke skulle regne med socialdemokratiets tilslutning, fordi der ingen begrundelse var for de mange lempelser, som vi her foreslog, og dertil vil jeg godt sige, at alene den begrundelse, at den nuværende kapitalvindingsskat er direkte underskudsgivende for det offentlige, må vel være begrundelse nok for at få den afskaffet. En anden begrundelse er jo også at få sat gang i produktion og beskæftigelse, som det forslag naturligvis også vil medvirke til i et betydeligt omfang.

Så var det nærmest tragikomisk at høre på socialdemokratiets hr. Stavads bemærkninger om, at forslaget ville medføre mere administration og mere beskæftigelse til offentligt ansatte osv. Det er således, at det forslag her, som medfører betydelige lempelser inden for området, hverken vil medføre mere eller mindre administration, end der er nu, men den nuværende lov om kapitalvindingsskatten, som socialdemokratiet har fået gennemført, er jo netop udformet på en sådan måde, at den medfører en uhyggelig masse administration, og det er nærmest en helt fantastisk

utrolig indviklet lov, som ingen almindelige mennesker kan finde ud af. Man kan jo i mange tilfælde ikke engang få en ordentlig besked hos hverken en revisor eller en advokat. Derfor var de jo helt hen i vejret, de bemærkninger, som hr. Stavad kom med her, og de kan i hvert fald kun føres tilbage på socialdemokratiet selv, som har gennemført denne lov.

Til hr. Ivar Hansens bemærkninger om, at venstre har stridt længe for fremskridtspartiet for at få mildnet kapitalvindingsskatten, kan der kun siges det, at det resultat, venstre har fået ud af den strid, har altså kun været, at de ikke bare har medvirket, men er den direkte årsag til, at vi i foråret 1975 fik forhøjet beskatningsprocenten fra 65 til 75. Det er altså resultatet af den strid, som venstre har ført inden for dette område.

Kapitalvindingsskattens stavnsbindingseffekt er alene inden for landbrugsområdet årsag til, at der tabes milliarder af kroner på landbrugseksporten, og den mindre produktion og deraf følgende større ledighed, som kapitalvindingsskatten medfører, koster betydelig mere alene i udbetaling af dagpenge til arbejdsløse end hele provenuet af skatten. Det er altså en særdeles dårlig forretning for det offentlige at opretholde denne skat, og derfor skal der heller ingen tvivl være om, at fremskridtspartiet ønsker den totalt afskaffet.

Når vi denne gang har valgt den næstbedste løsning og har fremsat dette forslag om nogle særdeles rimelige lempelser, som vi håber kan vedtages, skyldes det, at der tilsyneladende nu er mere forståelse for de mange skadelige virkninger, som kapitalvindingsskatten har, både i socialdemokratiet og i venstre. Den tidligere socialdemokratiske landbrugsminister, hr. Poul Dalsager, har også udtalt sig om, at han mener, kapitalvindingsskatten burde afskaffes, da den skabte alt for store problemer for landbruget.

Jeg vil også lige nævne, at det forslag, vi her behandler, kunne altså være blevet vedtaget i foråret 1975, hvis venstre dengang havde været indstillet på at lempe kapitalvindingsskatten i stedet for at skærpe den.

Forslaget indeholder flere ændringer, som alle betyder lempelser, og fordelene ved den her valgte metode er jo, at folketinget forud for den endelige afgørelse ved tredje behandling kan fjerne de numre i forslaget, som der ikke kan skabes flertal for, mens de øvrige

[Ove Jensen]

kan vedtages. Og som vi skriver i bemærkningerne, skønner vi, at en vedtagelse af forslaget vil nedsætte provenuet med ca. 40 pct., men som tidligere nævnt vil der ikke blive tale om et nettotab for det offentlige; tværtimod vil forslagets positive virkninger på generationsskiftet inden for landbrug og andre erhverv bevirke en så stor forøgelse af både produktion og eksportindtjening, at det vil være en særdeles god forretning også for de offentlige kasser at få dette forslag gennemført.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Hr. Ove Jensen sagde, at det forslag, som fremskridtspartiet her har stillet, ikke giver større administration, for så vidt angår aktieavancer, end de gældende regler, og det er jeg enig med hr. Ove Jensen i. Men er hr. Ove Jensen ikke enig i også, at det forslag, som er stillet af skatteministeren, og som indebærer, at alle almindelige, mindre aktionærer, hvor der ikke er tale om hovedaktionærbegrebet, efter 3 års besiddelse overhovedet ikke skal tage det med ind på indkomstopgørelsen, er en forenkling og en betydelig lettere administration, som gør, at også mindre erhvervsdrivende og lønmodtagere kan købe aktier og afhænde dem igen, uden at de behøver revisorbistand, og uden at man i den offentlige administration skal beskæftige sig en hel masse med det? Og det er vores formål i forbindelse med den slags ændringer at gøre det så simpelt og så enkelt, som det er fysisk muligt.

(Kort bemærkning).

Ove Jensen (FP):

Det forslag, vi diskuterer nu her, er fremskridtspartiets forslag og ikke skatteministerens, og jeg kan godt meddele hr. Stavad, at jeg betragter forslaget her som betydelig bedre end det, skatteministeren har fremsat; derfor er der ingen grund til at drage det andet forslag ind i debatten nu. Jeg vil gerne fastholde, at de bemærkninger, som hr. Stavad kom med i sit første indlæg, var helt ved siden af; der var ingen som helst begrundelse for dem. Forslaget her kræver ikke mere administration end den bestående ordning, og den tåbelige administrationsordning, der er

ved det nuværende system, er skabt af socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Ivar Hansen (V):

Mit synspunkt er egentlig det, at nu skal vi koncentrere os om fremtiden og se at få denne lov forbedret og helst afskaffet, som jeg allerede har sagt. Men jeg synes nok, at hr. Ove Jensens bemærkninger var rigeligt hykleriske, hvis jeg må sige det på den måde, med hensyn til, hvad der er sket hidtil, og hvad fremskridtspartiet mener at have gjort. Jeg ved ikke, om fremskridtspartiet i øvrigt har fået rettet et eneste komma i den lov indtil nu. Det tror jeg ikke.

Jeg vil gerne henvise til førstebehandlingen af lovforslaget om særlig indkomstskat, som fandt sted den 23. april 1974. Da var hr. Glistrup ordfører, og hvis man læser i Folketingstidende 1973-74, 2. samling, sp. 5548, så vil man se, at der bl. a. blev sagt:

»Derfor må de langsigtede lovbestræbelser på dette område gå ud på at afskaffe kapitalvindingsskatten. Vi har allerede fremsat konkret lovforslag om ophævelse af den pr. 1. januar 1979.«

Da var det mere de langsigtede bestræbelser, der var, om jeg så må sige, målsætningen for fremskridtspartiet. Det har altså ændret sig lidt siden.

Jeg synes, at vi skulle koncentrere os om fremtiden i stedet for at grave i, hvad der er sket i fortiden, for det har partierne tilsyneladende forskellige opfattelser af. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at forliget mellem venstre og socialdemokratiet i 1975 på det område som endemål klart havde lempede virkninger af kapitalvindingsskatten. Det tror jeg ikke at nogen vil bestride.

(Kort bemærkning).

Ove Jensen (FP):

Jeg er enig med hr. Ivar Hansen i, at vi skal koncentrere os om fremtiden med hensyn til denne lovgivning. Når hr. Ivar Hansen siger, at fremskridtspartiet ikke har fået rettet ét eneste komma i denne lov, så vil jeg gerne sige, at det kun skyldes, at hr. Ivar Hansens parti, venstre, ikke har villet være med til at gennemføre de ændringer, som var fremlagt i foråret 1975, og som stort set er

[Ove Jensen]

identiske med de forslag, vi lægger frem nu. De kunne være blevet vedtaget i foråret 1975 under forudsætning af, at venstre med sine daværende 42 mandater ville have stemt for disse lempelser i kapitalvindingsskatten. Men da valgte venstre altså desværre at indgå et forlig med socialdemokratiet, der som bekendt gik ud på at skærpe kapitalvindingsskatten. Hvis hr. Ivar Hansen fremover vil fremføre det som et angrebspunkt imod fremskridtspartiet, at vi ikke har fået rettet ét eneste komma i denne lov, så er det altså alene venstre, der er årsag hertil.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, ret skal jo være ret, også når fremskridtspartiet har det. Hvis venstre havde stillet sig i 1974-75, som de gør det i dag, havde kapitalvindingsskatten set helt anderledes ud, end den gør nu. Man kunne have gennemført de mildnelser, der foreslås. Man kunne have afskaffet den, men jeg var ikke tilhænger af, at man gjorde noget sådant. Sandheden er, at venstre kunne have gjort det, hvis de ville. Venstre bærer ansvaret for den lov, vi har, og venstre har ikke ret i, at den har virket godt. Jeg har sagt det adskillige steder, og hr. Ivar Hansen, der gerne vil studere fortiden – det var ham, der lagde op til diskussionen – kan jo studere, hvad landboforeningernes blad sagde dengang. Det sagde nøjagtigt det, der er sket: det er en dårlig lov, lad være at gennemføre den. Venstre gjorde det alligevel.

Rahbæk Møller (SF):

Socialistisk folkeparti er ikke begejstret for kapitalvindingsskatten. Den har på mange måder u hensigtsmæssige virkninger, bl. a. for generationsskiftet i landbruget, og der er mange skævheder i den. Den største skævhed er dog, at meget store kapitalgevinster helt undtages for nogen form for beskatning. Vi ønsker derfor de nugældende regler afløst af et smidigere og mere omfattende regelsæt. Det foreliggende lovforslag er kun et forslag om lettelser. Det er ikke et velegnet udgangspunkt for en diskussion af en reform. Vi vil derfor afvise lovforslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Med hensyn til det lovforslag, vi diskuterer, nr. L 114 om mildnelser af kapitalvindingsskatten, er jeg ikke enig, når man siger, at det er et fuldstændig overflødigt forslag. Der er antydninger af, hvad der bør gøres på en række områder. Nogle af dem synes jeg nok har en del berettigelse, andre er tiden løbet fra.

Jeg gør opmærksom på, at der imellem de fire partier, som samarbejder omkring en række love, bl. a. en række skattelove, er sat et arbejde i gang. Jeg kan nævne, at vi har fået gennemført lovforslag nr. L 154, der vedrører en forhøjelse af beløbsgrænserne for fradrag ved afståelse af goodwill og landbrugsejendomme m. m. Jeg gør opmærksom på, at der lige er fremsat en række lovforslag, igen efter forhandling, der går ind på disse områder, bl. a. det meget vigtige område, der hedder særlig indkomstskat af aktiesalg, hvor der kommer helt nye regler. Jeg synes, at det samarbejde, der på dette område er kommet i gang, tegner så godt – og jeg håber ikke, at samarbejdsmulighederne er udtømte – at vi stadig væk kan tage urimelige følger af en lovgivning op til rettelse.

Jeg kan kun sige, at jeg ikke ønsker at prøve samarbejdet med fremskridtspartiet på dette område på nuværende tidspunkt, også fordi jeg tidligere har prøvet et samarbejde med fremskridtspartiet, hvor fremskridtspartiet fik det meste af sin vilje og derefter stemte imod, fordi man ikke fik det fuldt ud. Man kan tænke tilbage på dengang, der under venstres ledelse blev gennemført skattelættelser. Man kan også tænke tilbage på dengang, vi forsøgte at foretage ændringer med hensyn til, hvem der skulle have visse sociale tilskud, hvor fremskridtspartiet i meget høj grad blev imødekommet, men til trods for vilje fra andre partiers side meldte de fra i sidste øjeblik. Det opfordrer ikke til at udskifte en partner, der i øjeblikket i høj grad er parat til at drøfte urimeligheder i gældende skattelovgivning, med én, om hvem man kun har dårlige erindringer om et samarbejde.

Derfor skal jeg gøre dette kort og sige, at vi føler ingen trang til i øjeblikket at støtte det lovforslag, der ligger til forhandling fra fremskridtspartiets side. Vi tror, at vi når meget bedre resultater til anden side.

Bollmann (CD):

[Bollmann]

Jeg vil gerne først sige, at der i dette forslag ligger en række ting, som CD har stor sympati for. Det er også en kendsgerning, at vi gennem årene har støttet så at sige alle initiativer til at afskaffe eller mildne kapitalvindingskatten.

En sådan mildelse kan jo foretages på forskellig vis. Man kan, som fremskridtspartiet her gør, ændre en hel række ting på én gang. Man kan også gøre, som CD og flere andre partier har været med til at gøre, nemlig ændre nogle ting. Jeg tror, at forslagsstillerne godt kan huske, at de erhvervsskattelettelser, som er gennemført som følge af forliget fra maj sidste år, indeholder lempelser både for landbruget og for goodwillbeskattningen. Forslagsstillerne er også klar over, at nu sker der altså noget på aktieområdet, og det er lettelser, der kan mærkes.

Som jeg sagde til indledning, er vi ikke afvisende over for intentionerne i lovforslaget, og hvis fremskridtspartiet f. eks. ville ændre ikrafttrædelsestidspunktet – for det er klart, at det kan vi ikke gå ind for – så vil vi gerne være med til at gennemføre flere lempelser end dem, vi har opnået i forhandlingerne mellem regeringen og forligspartierne.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi er enige med fremskridtspartiet i, at faste afgifter altid er uheldige. De lægges altid på varens pris, fordyrer varen, og de forhindrer den bevægelighed i omsætningen, som både ud fra en arbejdsmæssig og fra en rationel og nationaløkonomisk betragtning er en fordel. Derfor har vi næsten ved hvert eneste forlig med socialdemokratiet og eventuelle andre – dem har der jo været nogle stykker af – søgt og næsten altid fået indrømmelser på dette område, til tider små og til tider lidt større, og vi må da indrømme, at de sidste indrømmelser, vi har fået på aktieområdet, er ret anselige, selv om det ikke er det optimale af det, vi kunne ønske.

Vi er enige med fremskridtspartiet i, at vi aldrig skulle have haft den særlige indkomstskat, i al fald en væsentlig del af den skulle vi ikke have haft. Men vi må selvfølgelig sige, at vi tager det stykkevis og delt i stedet for at tage det hele på én gang. Det er nu de politiske muligheder i øjeblikket.

Jeg må sige, at når jeg læser fremskridtspartiets bemærkninger, så fratages jeg en vis

glæde over de indrømmelser, som jeg mente at jeg havde fået i forhandlinger med socialdemokratiet i fortiden. Der står bl. a., at disse lettelser for familiehandler, vi fik i 1977, skyldes statsministerens skattemæssige udelighed og en indrømmelseovre i Holstebro. Her har jeg gået i den enfoldige tro, at det var noget, jeg havde forhandlet med daværende skatteminister Kampmann om på hans kontor. Det er jo lidt kedeligt, at den glæde, man havde, nu går helt i skår, når man læser disse bemærkninger, selv om jeg er enig i følgebemærkningen, at virkningen var, at der virkelig kom gang i generationsskiftet. Det kan da selvfølgelig også være, at fremskridtspartiet kan fremføre argumenter og rigtige argumenter for, at alle de andre indrømmelser er fremkommet ved fremskridtspartiets indsats.

Selv om min glæde altså er gået i skår, må jeg sige, at det kan jeg vel bære, men det er ikke til at bære, at venstre ikke ville videreføre det, vi fik indført dengang med lettelser for familiehandler, da de dannede en regering, som hed en VS-regering, eller SV-regering, hvis det skal være rigtigt. Ikke om de ville videreføre det! Jeg har ikke fornemmelsen af, at de overhovedet prøvede at videreføre denne ordening. Det er årsagen til, at vi aldrig er kommet længere på dette område, eller at vi i alt fald kun er kommet små skridt ad gangen. Det skyldes, at venstre aldrig har villet, når de har haft mulighed for at kunne. I 1975 arbejdede jeg f. eks. ihærdigt for, at vi skulle bruge 14. alm. vurdering som udgangspunkt, men venstre sagde totalt nej. Og i SV-regeringen prøvede jeg selvfølgelig også at påvirke dem til en lille lempelse på nogle områder, bl. a. ved almindelige jordfordelingssager, men heller ikke det var muligt. Når man skal handle eller har mulighed for at handle, så ønsker venstre ikke at handle. Derimod skryder de, når de ikke har mulighed for at handle, om den totale afskaffelse af det, som de havde mulighed for at gøre, da de havde indflydelse.

Jeg hørte jo nok, at man fra venstres side sagde, at fremskridtspartiet ikke havde fået ændret et komma i den bestående lovgivning. Jeg er enig med fremskridtspartiet i, at det har venstre – bare til den gale side. Men derudover har de i sandhed ikke fået ændret et komma. Men jeg må dog sige, at vi trods alt nu igen har fået 80.000 kr. lagt til bund-

[Arne Bjerregaard]

grænsen ved beregning af kapitalvindingsskatten. Vi har dog fået lempet goodwillbeskatningen, vi har fået taget hul på de problemer, der er ved brandskadeerstatning, og vi har fået en væsentlig lempelse af aktieavancebeskatningen og en lempelse af dobbeltbeskatningen på aktierne. Noget har vi dog nået, så jeg synes, det er horribelt, når venstre nu kommer og siger, at disse forligspartier er så bundet til socialdemokratiet, at de intet kan lave. Jeg må sige, at vi dog har lavet noget. Havde venstre efter deres størrelse bare lavet lige så meget, som vi har formået, så havde det set ganske anderledes ud.

Jeg er som sagt enig med fremskridtspartiet i, at der er mange flere ting end dem, vi har nået, der burde ændres, men jeg må gentage, at selv om vi er enige i målsætningen, har vi altså valgt at notere os de politiske muligheder og notere os, at på grund af venstres fastholden af tingenes tilstand har vi måtte vælge at ændre det stykkevis og delt til det bedre.

Derfor kan vi altså ikke på nuværende tidspunkt støtte fremskridtspartiets forslag, men vi er altid villige til i fremtiden at drøfte forslag af denne art, også med fremskridtspartiet.

Flygaard (DR):

Det forekommer mig, at flere af de foregående talere i høj grad har beskæftiget sig med fortiden og lidt mindre med fremtiden. Det var ønskeligt, hvis man i lidt højere grad vendte blikket fremefter og ikke udvekslede synspunkter om, hvem der havde ansvaret for, at dette eller hint var foretaget eller ikke foretaget.

Om det foreliggende lovforslag vil jeg gerne sige, at det kan retsforbundet ikke medvirke til at gennemføre. Når vi ikke kan støttest forslaget, så beror det på, at vi ud fra et isoleret synspunkt ikke ønsker, at man skal erstatte provenuet af kapitalvindingsskatten med en beskatning af arbejdsindkomst. Vi mener, at der i høj grad indgår elementer af arbejdsfri indkomster i det her, som fremskridtspartiet vil lette.

Vi har i øvrigt den opfattelse, at man i forbindelse med en indkomstskattereform i det hele skulle få afskaffet lovgivningen om særlig indkomstskat. Set i en større sammenhæng vil vi godt være med til at se på det,

men ud fra et isoleret synspunkt kan vi altså ikke medvirke til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag.

Glistrup (FP):

Det foreliggende lovforslag er tilrettelagt efter det princip, som restauratøren på Rødbyfærgeren har for det store kolde bord. Her er 18 lækre retter, og vi håber, at folketingsflertallet vil vise sig at være vældig sultne og møde op og tage alle 18 retter, men bevarer, kan de ikke lide den ene eller den anden, så vil vi glæde os over, at de i hvert fald vil være med til at spise måske nr. 3 og nr. 7 og nr. 11, eller hvilken man nu finder ud af er særlig tillokkende.

Når vi har fulgt et sådant utraditionelt princip fra fremskridtspartiets side, så er det ud fra betragtninger, der i mangt og meget minder om dem, hr. Arne Bjerregaard fremførte, nemlig at vi må se at få løst op for de stivnede fronter. Det gælder om, at der virkelig kommer lempelser så vidtstrakte som muligt inden for kapitalvindingsskattens område.

Hvad er kapitalvindingsskattens virkemåde? Den er simpelt hen, at den skaber arbejdsløshed her i landet. Det er den funktion, kapitalvindingsskatten har, og det er så langt det hovedsynspunkt, ud fra hvilket man skal vurdere kapitalvindingsskatten. Skal vi have beskæftigelse og vel at mærke holdbar beskæftigelse her i landet, så forudsætter det, at erhvervsvirksomhederne hele tiden indehaves af de mennesker, som på det givne tidspunkt har det største initiativ og dygtighed og virkelyst. Det, kapitalvindingsskatten samfundsøkonomisk fungerer som, er som en stopklods, fordi overdragelsen af virksomhederne sker langsommere, end den ville være sket, hvis ikke man havde den fedtklump, der hedder kapitalvindingsskatten, til at stoppe i systemet. Her har man forklaringen på mange af de mysterier, som tilsyneladende var fremme i ordførernes taler.

Når hr. Ivar Hansen kunne stå og læse op, hvad der var blevet sagt i april 1974 fra fremskridtspartiets side, at det var en fem års plan at få afviklet kapitalvindingsskatten, så var det, fordi Hartlingregeringen på det tidspunkt endnu ikke havde siddet så længe, at vi havde fået arbejdsløshed her i landet. Det skete som bekendt først i løbet af sommeren

[Glistrup]

1974, og i eftersommeren 1974 vil hr. Ivar Hansen have oplevet, at fremskridtspartiet konstant og hele tiden har været ude på at få kapitalvindingsskatten ophævet øjeblikkeligt, med andre ord også da de meget, meget tragiske begivenheder fandt sted med SV-forlovelsen i foråret 1975, hvor vi virkelig kunne have fjernet denne arbejdsløshedsskaber.

Kan man ikke få kapitalvindingsskatten ophævet totalt, ja, så må man se på, på hvilke punkter man kan få erhvervsvirksomhederne omsat hurtigere og rimeligere og samfundsmæssigt bedre, end det sker i kapitalvindingsskatte-Danmark. Derfor er den måde, vi har foretrukket at mildne lov om særlig indkomstskat på, først og fremmest knyttet til overdragelse af erhvervsvirksomhed. Det gælder landbrugsejendomme, hvor problemstillingen er blevet gennemdrøftet så grundigt igennem mange år. Hvis man dog bare havde lyttet til fremskridtspartiet i tide, så var den ulykkelige landbrugskrise, der ramte os i foråret 1979, ikke blevet nær så brutal og væmmelig, som den nu har udviklet sig til. Det er spørgsmålet om byerhvervsvirksomheder, hvor fremskridtspartiet bestandig har ligget i teten med hensyn til at få goodwillbeskatningen nedsat.

Når hr. Ivar Hansen kommer og siger, at vi ikke har fået et komma ændret i loven i den rigtige retning, så er situationen dog den, at goodwillbeskatningen, i den tid fremskridtspartiet har arbejdet med den sag, er faldet ganske væsentligt, fra de 50 pct., der oprindeligt gjaldt, til nu gennemsnitlig 34 pct. Hvis hr. Ivar Hansen havde efterforsket, hvem der rejste og bestandig holdt sagen varm, at ekspropriationerstatninger ikke skulle underkastes kapitalvindingsskat, så vil han også finde, at det var fremskridtspartiet. Derfor var det simpelt hen en usandfærdig beskyldning, hr. Ivar Hansen rejste, at fremskridtspartiet ikke har evnet at få rettet ét eneste komma.

Men vi vil da gerne have rettet nogle flere kommaer, og der er også spørgsmålet om aktieoverdragelser. Hr. Stavad var i sit første indlæg meget vred på fremskridtspartiet over, at vi i vort forslags § 1, nr. 10, ville indføre en vældig indviklet regel i lovens § 7, som ville føre til nogle vældige ulykker. Bestemmelsen er så at sige ordret enslydende med det, som man ikke i § 7, men i § 6, har foreslået fra skatteministerens side ved det

forslag, der er fremsat i forgårs. Hvis det derfor er så forfærdeligt i fremskridtspartiets udformning, så er det vel ikke den helt store genialitet i skatteministerens forelæggelse. Det, der simpelt hen er humlen ved den ordning, er, at man i masser af tilfælde, når man har en sådan inflationssikring af aktieanskaffelsessummen, umiddelbart vil kunne se, uden at skulle lave beregninger, at der ingen skat er, og derfor behøver man ikke lave disse beregninger. Men i øvrigt er de ikke så svære at gennemføre her i mikroprocessorernes tidsalder, hvor lommeregnerne gør det forholdsvis enkelt at gennemføre de pågældende beregninger.

Jeg holdt unægtelig mere af det, da hr. Stavad anden gang kom på talerstolen og talte om aktiebeskatning og sagde, at nu havde vi jo udgangspunktet i de forslag, som skatteministeren fremsatte i forgårs. Det er da rigtigt, at det havde vi ikke, da fremskridtspartiet skrev sit lovforslag, men jeg erkender fuldt ud, at det først og fremmest er specialforslag, der er så udførlige som skatteministerens, vi må forhandle om; det må være grundlaget.

Hvis vi når frem til et resultat på det meget ambitiøse grundlag, skatteministeren har opstillet i sine tre forslag fra i forgårs, så falder selvfølgelig det led i fremskridtspartiets forslag væk. Men det er nu altid rart at operere med et sikkerhedsnet, når man udfører en sådan luftakrobatik, som skatteministeren gør ved denne lempelse af aktiebeskatningen, samtidig med at vi har afstemning om overenskomster og lignende ting ud over landet. Det kunne jo være, at man fik kolde fødder i den socialdemokratiske folketingsgruppe med hensyn til skatteministerens forslag, sligt er set før, og så er det ligegodt rart, at vi har fremskridtspartiets mere beskedne og jordnære og realistiske forslag i givet fald at falde tilbage på. Men jeg ønsker skatteministeren al mulig held og lykke med hans luftture, og jeg skal gerne være med til at støtte ham i forslaget på mange punkter. Det får vi jo rig lejlighed til at drøfte i forårsmånederne, og så må vi se, hvad der sker.

Derimod var skatteministeren for overfladisk, da han sagde: her kommer fremskridtspartiet og vil have ophævet kapitalvindingsskatten, men de vil ikke sætte noget i stedet for, og så kan socialdemokratiet ikke medvirke, for socialdemokratiet vil kun ændre i den

[Glistrup]

gældende kapitalvindingsskat, hvis man sætter noget i stedet for. Ja men hr. skatteminister, vi skaber minimum 30.000 valutaskabende arbejdspladser i den danske produktion i stedet for. Mindre end et år efter, at kapitalvindingsskatten er ophævet, vil der være 30.000 flere arbejdspladser. Det vil give beskæftigelse til folk og altså have betydning for 30.000 familier. Der vil være en valuta-indtjening på mindst 1 mia kr., og skatteministerens provenu af hans indkomstbeskatning vil i øvrigt komme til at stige. Derfor synes jeg, man roligt kan sige, at vi sætter noget i stedet for, og at skatteministeren virkelig burde have tænkt lidt længere, end han tænkte, da han generelt afviste det forslag, der var fremsat.

Lad mig slutte, nu da min taletid er ved at udrinde, med at takke folketingets præsidium for, at man netop på denne dag, på 10 års dagen efter Fokusudsendelsen, har givet mig lejlighed til igen at ivre mod den skatteplyndring, som desværre stadig væk præger dem, der hersker i samfundet. Man sætter øller for, man sætter øller bag – Møller bevarer dog sin smag. Nu hedder han altså Lykke-toft, og han har da gud ske lov et bedre fornavn, end man havde for 10 år siden. Lad os da håbe, at der også kommer det rigtige efternavn, når der yderligere er gået 10 år, på skatteministerposten

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Kommunaludvalget (30/1 81):

Udtræder: Nathalie Lind (V)

Ny stedf.: Bundgaard Nielsen (V)

Det politisk-økonomiske udvalg (30/1 81):

Udtræder: Kalnæs (SF)

Nyt medl.: Gert Petersen (SF)

Kirkeudvalget (30/1 81):

Udtræder: Dohrmann (FP)

Nyt medl.: Ernst Schmidt (FP)

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 3. februar 1981 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Angående folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 13.20